

Dz.U. 2003 Nr 58 poz. 513

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 marca 2003 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o kinematografii

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. Nr 62, poz. 718, z 2001 r. Nr 46, poz. 499 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 113, poz. 984) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 16 lipca 1987 r. o kinematografii (Dz.U. Nr 22, poz. 127), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 15 lutego 1989 r. – Prawo dewizowe (Dz.U. Nr 6, poz. 33),
- 2) ustawą z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz.U. Nr 35, poz. 192),
- 3) ustawą z dnia 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy (Dz.U. Nr 89, poz. 517),
- 4) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 668),
- 5) ustawą z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178),
- 6) ustawą z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 25, poz. 253, Nr 200, poz. 1689 i Nr 230, poz. 1923)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 7 marca 2003 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 59 ust. 3 i 4, art. 60, 61 i art. 62 ustawy z dnia 16 lipca 1987 r. o kinematografii (Dz.U. Nr 22, poz. 127), które stanowią:

Art. 59. „3. Instytucje filmowe, o których mowa w ust. 1, ustalą statuty i swoją organizację, dostosowując je do przepisów ustawy, w ciągu trzech miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Statuty podlegają zatwierdzeniu przez Przewodniczącego Komitetu.

4. Jednostki badawczo-rozwojowe, instytucje upowszechniania kultury oraz resortowe ośrodki kształcenia i doskonalenia kadr, prowadzące w dniu wejścia ustawy w życie w całości działalność w zakresie, o którym mowa w art. 14, od tego dnia podlegają nadzorowi Przewodniczącego Komitetu.”

„Art. 60. Sądy prowadzące w dniu wejścia ustawy w życie rejestr instytucji filmowych, działających dotychczas jako przedsiębiorstwa państwowe, przekazują rejestr tych jednostek oraz związaną z tym dokumentację Przewodniczącemu Komitetu – w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 61. 1. Podmioty obowiązane do uzyskania upoważnienia przewidzianego w art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 4 i art. 53 ust. 4, które prowadziły działalność w zakresie produkcji, opracowania, dystrybucji lub rozpowszechniania filmów i zamierzają nadal prowadzić taką działalność, są obowiązane w ciągu miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie złożyć wniosek o udzielenie upoważnienia do dalszej działalności.

2. W razie niezłożenia wniosku w czasie określonym w ust. 1, podmioty, o których mowa w powołanym ustępie, są obowiązane do zaprzestania działalności w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, które pomimo złożenia wniosku nie uzyskały upoważnienia, są obowiązane do zaprzestania działalności w ciągu trzech miesięcy od dnia doręczenia zawiadomienia o odmowie udzielenia upoważnienia.

„Art. 62. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w ustawie zachowują moc przepisy wydane na podstawie ustawy wymienionej w art. 63, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia tej ustawy w życie.”;

2) art. 34 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. – Prawo dewizowe (Dz.U. Nr 6, poz. 33), który stanowi:

„Art. 34. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 marca 1989 r.”;

3) art. 80 i 81 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz.U. Nr 35, poz. 192), które stanowią:

„Art. 80. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie upoważnień, o których mowa w art. 1–43 pkt 1 i w art. 44–79, zachowują moc do czasu wydania przepisów na podstawie upoważnień w brzmieniu określonym ustawą.

Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.”;

4) art. 27 ustawy z dnia 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy (Dz.U. Nr 89, poz. 517), który stanowi:

„Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1991 r., z wyjątkiem art. 5 i 14, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

5) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1–3, 5–10 i 12–36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;

6) art. 100 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178), który stanowi:

„Art. 100. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów art. 4 pkt 3 i 4, rozdziału 5 i 6 oraz art. 89, art. 90 i art. 98 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, oraz art. 13 w zakresie dotyczącym możliwości realizacji określonych obowiązków za pośrednictwem rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, art. 79 oraz art. 88 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

7) art. 81 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 25, poz. 253, Nr 200, poz. 1689 i Nr 230, poz. 1923), który stanowi:

„Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2002 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 31, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r.,
- 2) art. 52 pkt 12 lit. a), art. 59, art. 62 pkt 1, art. 71 ust. 2 i art. 79, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
- 3) art. 1 ust. 1 pkt 1, ust. 5 oraz ust. 6 i art. 10 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 31 marca 2002 r.,
- 4) art. 50 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 6 kwietnia 2002 r.,
- 5) art. 2 ust. 3, art. 25, art. 36 pkt 1, 2 i 4, art. 41, art. 48, art. 52 pkt 5, art. 63 pkt 1 oraz art. 80 ust. 1 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.,
- 6) art. 27 i art. 52 pkt 13 w zakresie dotyczącym art. 33a ust. 1 pkt 9, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.,
- 7) art. 2 ust. 1, art. 14, art. 33, art. 35, art. 46 pkt 1 i 4, art. 52 pkt 2, art. 54 oraz art. 63 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”.

MARSZAŁEK SEJMU

/-/ Marek Borowski

Załącznik do obwieszczenia Marszałka
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 7 marca 2003 r. (poz. 513)

USTAWA
z dnia 16 lipca 1987 r.

o kinematografii

Preambuła (skreślona)¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa reguluje działalność związaną z produkcją filmów, obrotem filmami i upowszechnianiem kultury filmowej oraz określa organizację i zasady finansowania kinematografii, gospodarkę finansową instytucji filmowych, a także zasady wykonywania zawodów filmowych.

Art. 2.

Kinematografia obejmuje twórczość filmową i produkcję filmów, obrót filmami, działalność kin, upowszechnianie kultury filmowej, ochronę, gromadzenie, pomnażanie i udostępnianie zasobów sztuki filmowej, badania naukowe i techniczne, uczestnictwo w kształceniu kadr filmowych oraz działalność usługową i handlową na potrzeby filmu.

Art. 3.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) „film” – serię następujących po sobie obrazów z dźwiękiem lub bez dźwięku, utrwalonych na jakimkolwiek nośniku umożliwiającym wielokrotne odtwarzanie, wywołujących wrażenie ruchu i składających się na oryginalną całość, wyrażającą akcję (treść) w indywidualnej formie;
- 2) „produkcja filmu” – czynności twórcze, techniczne, organizacyjne i ekonomiczne, prowadzące do wytworzenia filmu i obejmujące w szczególności:
 - a) rejestrację obrazu, nagrań i przegrań dźwięku na jakimkolwiek nośniku,
 - b) obróbkę nośnika,
 - c) montaż za pomocą jakiejkolwiek techniki,
 - d) wykonywanie kopii na jakimkolwiek nośniku;
- 3) „opracowanie filmu” – przystosowanie filmu do eksploatacji w wersji językowej innej niż ta, w której został wytworzony;

¹⁾ Przez art. 56 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

- 4) „dystrybucja filmu” – nabycie prawa do eksploatacji filmu i przekazanie tego prawa, obejmującego również wykonywanie kopii i opracowywanie filmu w celu rozpowszechniania;
- 5) „rozpowszechnianie filmu”:
 - a) wyświetlanie filmu w kinie lub innym miejscu publicznym,
 - b) wyświetlanie filmu w telewizji,
 - c) prowadzenie we własnym imieniu i na własny rachunek działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży kopii filmu, wykonanej za pomocą jakiegokolwiek techniki i na jakimkolwiek nośniku, do użytku kupującego,
 - d) wynajem kopii filmu, wykonanej za pomocą jakiegokolwiek techniki i na jakimkolwiek nośniku, do użytku najemcy.

Art. 4.

1. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

1) audiowizualnej rejestracji:

- a) wykonań utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych i scenicznych,
- b) zdarzeń z życia politycznego, społecznego, kulturalnego, religijnego, gospodarczego i sportowego,
- c) sporządzanej na potrzeby nauki, nauczania, techniki, reklamy, promocji, informacji i instruktażu,
- d) sporządzanej na użytek wewnętrzny kościołów i innych związków wyznaniowych, zawierającej treści religijno-moralne,
- e) zdarzeń z życia prywatnego;

2) wykonywania kopii lub odtwarzania filmu wyłącznie do własnego użytku osobistego.

2.²⁾ Przepisów ustawy nie stosuje się również do filmów produkcji jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub zleczanych do produkcji przez takie jednostki, przeznaczonych do wykonywania zadań związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa lub porządkiem publicznym, a także do filmów produkcji jednostek organizacyjnych więziennictwa podległych Ministrowi Sprawiedliwości lub zleczanych do produkcji przez takie jednostki, przeznaczonych do wykonywania zadań w zakresie instruktażu oraz działalności ochronnej i resocjalizacyjnej.

²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 25, poz. 253), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 2002 r.

Rozdział 2**Zadania organów administracji rządowej w zakresie kinematografii³⁾**

Art. 5 – 7. (skreślone).⁴⁾

Art. 8.⁵⁾

1. Zadania określone w ustawie realizuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.
2. Do zakresu działania ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego należy:
 - 1) zapewnianie powszechnego dostępu społeczeństwa do dorobku polskiej i światowej sztuki filmowej;
 - 2) tworzenie warunków do rozwoju wszystkich gatunków i rodzajów twórczości filmowej;
 - 3) projektowanie kierunków realizacji polityki kulturalnej państwa w dziedzinie kinematografii;
 - 4) ustalanie zasad produkcji, opracowywania, dystrybucji i rozpowszechniania filmów;
 - 5) ustalanie zasad ochrony, gromadzenia, pomnażania i udostępniania zasobów sztuki filmowej.

Art. 9.

Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa kierunki działalności i rozwoju kinematografii, w szczególności przez:⁶⁾

- 1) ustalanie we współdziałaniu ze środowiskiem twórców warunków do uprawiania i rozwoju sztuki filmowej oraz zapewnienia uczestnictwa kinematografii w rozwoju szkolnictwa artystycznego w dziedzinie filmu, a także w kształceniu i doskonaleniu kadr na potrzeby filmu i jego rozpowszechniania;
- 2) ustalanie wytycznych programowych do produkcji, opracowania, dystrybucji i rozpowszechniania filmów oraz upowszechniania kultury filmowej zgodnie z polityką kulturalną państwa;
- 3) wydawanie instytucjom filmowym wytycznych do prowadzenia produkcji, opracowania, dystrybucji i rozpowszechniania filmów;
- 4) stwarzanie warunków do rozwoju artystycznego młodych twórców;
- 5) ustalanie kierunków technicznej i gospodarczej działalności kinematografii, tworzenie warunków do utrzymania w należyтым stanie techniczno-eksploatacyjnym bazy kinematografii, jej stałej modernizacji oraz rozwoju w oparciu o najnowsze rozwiązania techniczne;
- 6) ustalanie preferencji programowych i ekonomicznych w rozpowszechnianiu filmów polskich i szczególnie wartościowych dzieł kinematografii światowej;

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁾ Przez art. 18 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁾ Zdanie wstępne ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 7) (skreślony);⁷⁾
- 8) ustalanie form upowszechniania kultury filmowej i działania na rzecz rozwoju społecznego ruchu filmowego oraz piśmiennictwa filmowego;
- 9) dokumentację za pomocą audiowizualnej rejestracji dorobku kultury narodowej i zdarzeń z życia społecznego oraz gromadzenie takiej dokumentacji w postaci zbiorów ważnych dla kultury, życia społecznego i historii;
- 10) określanie organizacji i form ochrony, gromadzenia i pomnażania oraz udostępniania zasobów sztuki filmowej;
- 11) (skreślony);⁸⁾
- 12) dokonywanie analiz działalności kinematografii;
- 13) ustalanie form współpracy kulturalnej z zagranicą w dziedzinie kinematografii;
- 14) inicjowanie badań naukowych i technicznych w dziedzinie filmu.

Art. 10.

W celu zapewnienia należytych warunków dokumentacji, o której mowa w art. 9 pkt 9, tworzy się Wideotekę Narodową.

Art. 11.

1. (skreślony).⁹⁾
2. Wykonując zadania określone w ustawie, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w szczególności:¹⁰⁾
 - 1) wydaje decyzje w sprawach programu produkcji, opracowania, dystrybucji oraz rozpowszechniania filmów;
 - 2) określa tryb prowadzenia produkcji, opracowania, dystrybucji oraz rozpowszechniania filmów przez instytucje filmowe;
 - 3) (skreślony);¹¹⁾
 - 4) (skreślony);¹²⁾
 - 5)¹³⁾ kieruje działalnością polskiej kinematografii za granicą.

Art. 12. (skreślony).¹⁴⁾

Art. 13.¹⁵⁾

Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa, w drodze zarządzenia, organizację oraz zakres i tryb działania Wideoteki Narodowej.

⁷⁾ Przez art. 18 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁸⁾ Przez art. 22 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy (Dz.U. Nr 89, poz. 517), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1991 r.

⁹⁾ Przez art. 18 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁰⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 6 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹¹⁾ Przez art. 18 pkt 6 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹²⁾ Przez art. 74 pkt 1 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 6 lit. b tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁴⁾ Przez art. 18 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Rozdział 3

Jednostki organizacyjne kinematografii

Art. 14.

Jednostki organizacyjne kinematografii prowadzą działalność w zakresie produkcji filmów, obrotu filmami, upowszechniania kultury filmowej, ochrony, gromadzenia i pomnażania zasobów sztuki filmowej, badań naukowych i technicznych oraz działalność usługową i handlową na potrzeby filmu.

Art. 15.

1. Jednostkami organizacyjnymi kinematografii są:

- 1) instytucje filmowe;
- 2) przedsiębiorstwa państwowe, które prowadzą działalność w zakresie, o którym mowa w art. 14;
- 3) spółki handlowe utworzone przez podmioty, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. (skreślony).¹⁶⁾

Art. 16.

1. ¹⁷⁾ Organem założycielskim dla państwowych jednostek organizacyjnych kinematografii, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i 2, jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. (skreślony).¹⁸⁾

3. ¹⁹⁾ Organem założycielskim dla samorządowych jednostek organizacyjnych kinematografii jest zarząd województwa.

Art. 17.²⁰⁾

1. Państwowa instytucja filmowa jest powołana do produkcji i opracowywania filmów.
2. Samorządowa instytucja filmowa jest powołana do dystrybucji lub rozpowszechniania filmów.

Art. 18.

1. Instytucję filmową tworzy się po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego w celu zbadania i oceny potrzeby oraz warunków jej utworzenia.

2. ²¹⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego powołuje zespół przygotowawczy w celu, o którym mowa w ust. 1.

3. (skreślony).²²⁾

¹⁶⁾ Przez art. 18 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁷⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 56 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1, i art. 18 pkt 10 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁸⁾ Przez art. 18 pkt 10 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁹⁾ Dodany przez art. 56 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 56 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 11 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 18a.²³⁾

1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą utworzyć samorządową instytucję filmową.
2. Prowadzenie dystrybucji i rozpowszechniania filmów jest zadaniem własnym jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 19.

Akt o utworzeniu instytucji filmowej określa jej nazwę, rodzaj, siedzibę i przedmiot działania.

Art. 20.

1. Instytucja filmowa prowadzi działalność jako jednostka samodzielna pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym.
2. Załoga instytucji filmowej uczestniczy w zarządzaniu instytucją według zasad określonych w przepisach o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego, z zastrzeżeniem art. 25, art. 33 ust. 2 i 3 i art. 39.

Art. 21.

1. Instytucja filmowa działa na podstawie statutu.
2. Statut określa w szczególności cele, zadania i strukturę organizacyjną instytucji filmowej oraz jej organy zarządzające.
3. Statut instytucji filmowej może również przewidywać utworzenie zakładów i innych wewnętrznych jednostek organizacyjnych.
4. Statut uchwała ogólne zebranie pracowników instytucji filmowej w trybie określonym w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych, z zastrzeżeniem ust. 5.
- 5.²⁴⁾ Statut podlega zatwierdzeniu przez organ założycielski.
6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio do zmiany statutu.
- 7.²⁵⁾ Instytucji filmowej nowo utworzonej statut nadaje organ założycielski.
8. Zasady i tryb działania instytucji filmowej określa regulamin ustalony przez dyrektora po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej.

Art. 22.

1. Instytucja filmowa może rozpocząć działalność z chwilą wpisania do rejestru instytucji filmowych, zwanego dalej „rejestrem”.
- 2.²⁶⁾ Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.
3. Wpis do rejestru następuje z urzędu.
4. Instytucja filmowa nabywa osobowość prawną z chwilą wpisania do rejestru.

²²⁾ Przez art. 18 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²³⁾ Dodany przez art. 56 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 56 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 56 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 12 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 5.²⁷⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru, uwzględniając w szczególności konieczność prowadzenia odrębnej księgi rejestru dla każdej instytucji filmowej.

Art. 23.

1. Organami państwowej instytucji filmowej są:²⁸⁾
 - 1) dyrektor;
 - 2) ogólne zebranie pracowników i rada pracownicza.
2. Dyrektor instytucji filmowej zarządza instytucją i reprezentuje ją.
3. Dyrektor instytucji filmowej podejmuje decyzje samodzielnie i ponosi za nie odpowiedzialność.

Art. 23a.²⁹⁾

Organizację samorządowej instytucji filmowej określa jej statut.

Art. 24.

- 1.³⁰⁾ Dyrektora państwowej instytucji filmowej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych, dotyczących powołania i odwołania dyrektora przedsiębiorstwa państwowego użyteczności publicznej.
- 2.³¹⁾ W państwowej instytucji filmowej nowo utworzonej dyrektora powołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.
3. Zastępców dyrektora instytucji filmowej oraz głównego księgowego powołuje i odwołuje dyrektor instytucji za zgodą rady pracowniczej.

Art. 25.³²⁾

Instytucje filmowe można łączyć i dzielić na zasadach i w trybie przewidzianych do ich tworzenia, po zasięgnięciu opinii rad pracowniczych.

Art. 26.

- 1.³³⁾ Instytucja filmowa może ulec likwidacji na zasadach i w trybie przewidzianych do tworzenia instytucji filmowych, po zasięgnięciu opinii, o której mowa w art. 25, jeżeli nie spełnia zadań określonych w akcie o jej utworzeniu lub ustała społeczna potrzeba prowadzenia przez nią dalszej działalności.
2. Zarządzenie o likwidacji instytucji filmowej stanowi podstawę do wykreślenia jej z rejestru.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁸⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 56 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁹⁾ Dodany przez art. 56 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁰⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 56 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1, i art. 18 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 56 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 26a.³⁴⁾

1. W razie likwidacji lub upadłości instytucji filmowej zgromadzone w tej instytucji filmowej zasoby sztuki filmowej, które mają wejść w skład państwowego zasobu archiwalnego w rozumieniu ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1396 i Nr 241, poz. 2074), przekazywane są nieodpłatnie FilMOTEce Narodowej, będącej instytucją kultury w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 364).
2. Autorskie prawa majątkowe do filmów, przysługujące instytucji filmowej postawionej w stan likwidacji lub w stosunku do której ogłoszono upadłość, stają się nieodpłatnie własnością FilMOTEki Narodowej, odpowiednio z dniem postawienia instytucji filmowej w stan likwidacji lub ogłoszenia upadłości tej instytucji.

Art. 27.

1. Instytucje filmowe, za zgodą organu założycielskiego, mogą tworzyć spółki na zasadach określonych w przepisach prawa handlowego oraz spółki z udziałem zagranicznym na zasadach określonych w odrębnych przepisach, a także zrzeszenia na zasadach określonych w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych dla tworzenia zrzeszeń przedsiębiorstw państwowych.
- 1a.³⁵⁾ Państwowa instytucja filmowa, na wniosek sejmiku województwa, może być przekazana do prowadzenia samorządowi województwa na zasadach określonych w porozumieniu ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z zarządem województwa.
2. Zrzeszenia instytucji filmowych podlegają wpisowi do rejestru.

Art. 27a.³⁶⁾

1. Do komercjalizacji i prywatyzacji instytucji filmowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o *komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych*³⁷⁾, z zastrzeżeniem ust. 2–5.
2. Komercjalizacja instytucji filmowej może być dokonana jedynie na wspólny wniosek dyrektora i rady pracowniczej instytucji filmowej oraz jej organu założycielskiego.
3. W razie podjęcia decyzji o prywatyzacji instytucji filmowej zasoby sztuki filmowej zgromadzone w tej instytucji przekazywane są nieodpłatnie FilMOTEce Narodowej.
4. Prywatyzacji nie podlegają autorskie prawa majątkowe do filmów przysługujące instytucji filmowej. W razie prywatyzacji instytucji filmowej prawa te przejmuje nieodpłatnie Skarb Państwa.
5. Prawami, o których mowa w ust. 4, zarządza – w imieniu Skarbu Państwa – minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który może powierzyć

³⁴⁾ Dodany przez art. 18 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁵⁾ Dodany przez art. 56 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁶⁾ Dodany przez art. 18 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁷⁾ Obecnie: ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 240, poz. 2055), która weszła w życie z dniem 15 stycznia 2003 r.

zarząd tymi prawami instytucji filmowej, instytucji kultury, organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub innemu wyspecjalizowanemu podmiotowi.

Art. 28.

1. W instytucjach filmowych, których przedmiotem działalności jest produkcja filmów, mogą działać zespoły filmowe jako wewnętrzne jednostki organizacyjne.
2. Zespół filmowy można utworzyć, jeżeli istnieje grupa twórców filmowych, mających odpowiednie kwalifikacje zawodowe, oraz aspirantów do filmowych zawodów twórczych, skupiona wokół wspólnych zamierzeń ideowych i artystycznych.
- 3.³⁸⁾ Zespół filmowy tworzy minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na czas określony, na wniosek twórców filmowych, o których mowa w ust. 2, proponujących również kandydatów na stanowisko kierownika artystycznego – po zasięgnięciu opinii dyrektora instytucji filmowej, właściwego stowarzyszenia twórców oraz organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, działających w instytucji.
4. (skreślony).³⁹⁾
- 5.³⁸⁾ Kierownika artystycznego zespołu filmowego i jego zastępcę powołuje spośród kandydatów, o których mowa w ust. 3, i odwołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego po zasięgnięciu opinii, o których mowa w powołanym ustępie.

Art. 29.

Zespół filmowy działa na podstawie statutu instytucji filmowej, w której został utworzony, określającego w szczególności:

- 1) zadania zespołu filmowego oraz sposób i zakres wykonywania przez zespół czynności producenta filmu;
- 2) szczegółowy zakres działania oraz uprawnienia i obowiązki kierownika artystycznego i innych osób wchodzących w skład zespołu.

Art. 30.

- 1.⁴⁰⁾ Działalność zespołu filmowego podlega okresowym ocenom ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.
- 2.⁴¹⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w przypadku negatywnej oceny, rozwiązuje zespół przed upływem czasu określonego przy jego utworzeniu.
- 3.⁴²⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może również rozwiązać zespół przed upływem czasu określonego przy jego utworzeniu, jeżeli działalność zespołu narusza postanowienia statutu instytucji filmowej.

³⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 19 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁹⁾ Przez art. 18 pkt 19 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 20 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 20 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 20 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 31.

1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁴³⁾ dokonuje kontroli i oceny działalności instytucji filmowej oraz pracy jej dyrektora.
2. Kontrola i ocena działalności instytucji filmowej obejmuje w szczególności:
 - 1) jej zgodność z prawem oraz z zasadami i celami polityki kulturalnej państwa;
 - 2) działalność artystyczną, jej poziom oraz stopień zaspokajania potrzeb kulturalnych społeczeństwa;
 - 3) wyniki ekonomiczne.

Art. 32.

- 1.⁴⁴⁾ W instytucji filmowej, w której został utworzony zespół filmowy, kierownik artystyczny zespołu filmowego ponosi odpowiedzialność za działalność zespołu, o której mowa w art. 31 ust. 2 pkt 2, przed ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, a za działalność zespołu, o której mowa w art. 31 ust. 2 pkt 3 – przed dyrektorem instytucji filmowej.
- 2.⁴⁵⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wydaje instytucji filmowej zalecenia dotyczące usunięcia braków i niedociągnięć stwierdzonych w jej działalności.

Art. 33.

1. Instytucja filmowa prowadzi działalność na podstawie planu zgodnego z celami narodowego planu społeczno-gospodarczego i polityką kulturalną państwa.
2. Plan działalności instytucji filmowej ustala dyrektor po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej oraz organów doradczych i opiniodawczych.
3. Plan działania instytucji filmowej podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁴³⁾.

Art. 34.

1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁴³⁾ może nałożyć na instytucję filmową obowiązek wykonania dodatkowego zadania, w szczególności:
 - 1) produkcji poza planem określonego filmu;
 - 2) dystrybucji lub rozpowszechniania określonego filmu w oznaczony sposób.
2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁴³⁾ zapewnia instytucji środki niezbędne do wykonania nałożonego zadania.

Art. 35.

1. W instytucjach filmowych, których przedmiotem działalności jest produkcja filmów, działa:
 - 1) w razie utworzenia więcej niż jednego zespołu filmowego – rada zespołów;

⁴³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 21 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 21 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 2) w pozostałych wypadkach – rada artystyczno-programowa.
2. Rada zespołów i rada artystyczno-programowa jest organem doradczym i opiniodawczym dyrektora instytucji filmowej w sprawach związanych z działalnością artystyczną instytucji.

Art. 36.

Do zadań rady zespołów i rady artystyczno-programowej należy w szczególności opiniowanie:

- 1) planów i zamierzeń artystyczno-programowych;
- 2) podziału zadań i środków zgodnie z zamierzeniami programowymi;
- 3) programów rozwoju i wykorzystania kadr twórczych i produkcyjnych.

Art. 37.

1. W skład rady zespołów wchodzi kierownicy artystyczni zespołów oraz jeden przedstawiciel każdego zespołu, wybrany na ogólnym zebraniu zespołu, a także delegowani przedstawiciele rady pracowniczej oraz organizacji politycznych i społecznych, właściwego stowarzyszenia twórców i związku zawodowego, działających w instytucji filmowej.
2. Pracami rady zespołów kieruje przewodniczący rady, powołany przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁴³⁾ spośród członków tej rady.

Art. 38.

1. W skład rady artystyczno-programowej wchodzi:
 - 1) wybrani na ogólnym zebraniu pracowników twórczych ich przedstawiciele;
 - 2) delegowani przedstawiciele rady pracowniczej oraz organizacji politycznych i społecznych, a także właściwego stowarzyszenia twórców i związku zawodowego, działających w instytucji filmowej.
2. Pracami rady artystyczno-programowej kieruje przewodniczący rady, powołany przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁴³⁾ spośród członków tej rady.

Art. 39.

W instytucjach filmowych, w których działa rada zespołów lub rada artystyczno-programowa, sprawy artystyczne i programowe, w szczególności wymienione w art. 36, są wyłączone z kompetencji stanowiących rady pracowniczej.

Art. 40.

1. W instytucjach filmowych, których przedmiotem działalności jest dystrybucja lub rozpowszechnianie filmów, działają rady repertuarowe jako organy doradcze i opiniodawcze dyrektora instytucji.
2. Do zadań rady repertuarowej należy w szczególności opiniowanie:
 - 1) planów i zamierzeń repertuarowych;
 - 2) zakresu i sposobów rozpowszechniania filmów.

Art. 41.

- 1.⁴⁶⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa, w drodze rozporządzenia, liczbę i tryb wyboru członków rad zespołów i rady artystyczno-programowej oraz sposób i tryb ich działania, uwzględniając zadania tych rad w odniesieniu do działalności artystycznej instytucji filmowych.
2. Statut instytucji filmowej określa skład, liczbę członków rady repertuarowej, tryb ich powoływania oraz zasady i tryb jej działania.

Rozdział 4**Gospodarka finansowa⁴⁷⁾**

Art. 42 – 44. (skreślone).⁴⁸⁾

Art. 45.

1. Instytucja filmowa prowadzi gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, określającego podział zadań i środków na poszczególne rodzaje działalności.
- 2.⁴⁹⁾ Instytucja filmowa prowadzi samodzielnie gospodarkę finansową, pokrywając z uzyskanych przychodów i dotacji koszty działalności i zobowiązania wobec budżetu państwa, banków, dostawców i pracowników oraz wydatki na rozwój i inne potrzeby.
- 3.⁵⁰⁾ *Minister Finansów*⁵¹⁾ określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej instytucji filmowych i system rozliczeń z budżetem państwa, zakres stosowania przepisów o zobowiązaniach podatkowych oraz zasady finansowania wynagrodzeń.

Rozdział 5**Zawody filmowe i pracownicy kinematografii****Art. 46.**

1. Wykonywanie zawodów filmowych wymaga:

1) specjalistycznego wykształcenia;

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 22 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 8.

⁴⁸⁾ Przez art. 22 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 8.

⁴⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 22 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 8.

⁵⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 79 pkt 1 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz.U. Nr 35, poz. 192), która weszła w życie z dniem 1 lipca 1989 r.

⁵¹⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw finansów publicznych, zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 3 i art. 8 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321, z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 102, poz. 1116, Nr 113, poz. 1207, Nr 115, poz. 1229, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 126, poz. 1382, Nr 129, poz. 1441, Nr 130, poz. 1450 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 71, poz. 655, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 135, poz. 1145), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

- 2) posiadania odpowiednich kwalifikacji zawodowych;
 - 3) wykazania się dorobkiem artystycznym.
- 2.⁵²⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego stwierdza, w drodze decyzji, posiadanie kwalifikacji zawodowych przez osoby zamierzające wykonywać zawód filmowy wymagający specjalnych umiejętności.
 - 3.⁵³⁾ Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego zasięga opinii komisji kwalifikacyjnej powołanej przez siebie spośród wykonujących zawody bezpośrednio związane z produkcją filmów osób, wskazanych przez ogólnokrajowe związki zawodowe działające w dziedzinie kinematografii oraz stowarzyszenia kaskaderów filmowych, twórców filmowych, artystów wykonawców i producentów filmowych.
 - 4.⁵³⁾ Komisja kwalifikacyjna w celu wydania opinii, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne. Za przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego przysługuje wynagrodzenie.
 - 5.⁵³⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, zawody filmowe, których wykonywanie wymaga specjalnych umiejętności, szczególne wymagania kwalifikacyjne w tych zawodach, sposób i tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, z uwzględnieniem w szczególności wykształcenia, stanu zdrowia i zakresu umiejętności praktycznych wymaganych od osób zamierzających wykonywać zawód filmowy, liczby członków komisji kwalifikacyjnej i jej zadań oraz sposobu wynagradzania członków komisji, a także sposobu i trybu przeprowadzania egzaminów przez komisję.
 - 6.⁵³⁾ Koszty postępowania kwalifikacyjnego ponosi osoba ubiegająca się o stwierdzenie posiadania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu filmowego.

Art. 47.

W instytucjach filmowych można stosować przepisy o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania.

Art. 48.

1. Udział twórców, wykonawców i innych grup zawodowych w produkcji i opracowaniu filmów opiera się na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia.
2. Umowę o dzieło i umowę zlecenia na produkcję i opracowanie filmu można zawierać również z pracownikami instytucji filmowej, jeżeli wynika to z charakteru wykonywanej pracy.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 23 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵³⁾ Dodany przez art. 18 pkt 23 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 49. (skreślony).⁵⁴⁾

Art. 50. (skreślony).⁵⁴⁾

Rozdział 6

Produkcja, opracowanie, dystrybucja i rozpowszechnianie filmów oraz upowszechnianie kultury filmowej

Art. 51 – 54. (skreślone).⁵⁵⁾

Art. 55.

Jednostki organizacyjne kinematografii upowszechniają kulturę filmową przez:

- 1) rozpowszechnianie filmów z użyciem jakiejkolwiek techniki, z wyjątkiem wyświetlania w telewizji;
- 2) prowadzenie sieci kin oraz innych placówek rozpowszechniania filmów;
- 3) organizowanie przeglądów, festiwali, dni kultury filmowej, sympozjów i innej podobnej działalności kulturalnej;
- 4) wspieranie działań, o których mowa w pkt 3, instytucji kulturalnych, społecznego ruchu filmowego oraz stowarzyszeń społeczno-kulturalnych w kraju i za granicą.

Art. 56. (skreślony).⁵⁵⁾

Art. 57.⁵⁶⁾

Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może określić, w drodze zarządzenia, wysokość opłaty za korzystanie z prawa do eksploatacji filmów wytworzonych lub nabytych przez podporządkowane mu jednostki organizacyjne.

Rozdział 7

(skreślony)⁵⁷⁾

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 59.

1. Przedsiębiorstwa państwowe prowadzące produkcję lub opracowanie filmów oraz dystrybucję i rozpowszechnianie filmów, z wyłączeniem przedsiębiorstwa państwowego „Łódzkie Zakłady Wytwórcze Kopii Filmowych”, stają się z dniem wejścia ustawy w

⁵⁴⁾ Przez art. 18 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁵⁾ Przez art. 74 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 12.

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 18 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁷⁾ Przez art. 74 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 12.

życie instytucjami filmowymi w rozumieniu ustawy, a ich pracownicy – pracownikami tych instytucji.

2. Istniejące w dniu wejścia ustawy w życie Zrzeszenie Przedsiębiorstw Państwowych Kinematografii staje się Zrzeszeniem Instytucji Filmowych, a jego pracownicy – pracownikami Zrzeszenia Instytucji Filmowych.

3. (pominięty).⁵⁸⁾

4. (pominięty).⁵⁸⁾

Art. 60. (pominięty).⁵⁸⁾

Art. 61. (pominięty).⁵⁸⁾

Art. 61a.⁵⁹⁾

Przepisy art. 26a stosuje się również do autorskich praw majątkowych do filmów przysługujących instytucji filmowej, której likwidacji lub postępowania upadłościowego nie zakończono przed dniem 1 kwietnia 2002 r. W takim wypadku prawa te stają się własnością Filmoteki Narodowej z dniem 1 kwietnia 2002 r.

Art. 62. (pominięty).⁵⁸⁾

Art. 63.

Traci moc ustawa z dnia 15 grudnia 1951 r. o kinematografii (Dz.U. Nr 66, poz. 452, z 1961 r. Nr 10, poz. 53 i z 1968 r. Nr 12, poz. 64).

Art. 64.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1987 r.

⁵⁸⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

⁵⁹⁾ Dodany przez art. 18 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.